

Bruselj, 25. november 2019
(OR. en)

14456/19

DEVGEN 213
SUSTDEV 165
ACP 136
RELEX 1090

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Datum:	25. november 2019
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	12700/19
Zadeva:	Odpravljanje neenakosti v partnerskih državah – sklepi Sveta (25. november 2019)

V prilogi vam pošiljamo Sklepe Sveta o odpravljanju neenakosti v partnerskih državah, ki jih je Svet sprejel na 3732. seji 25. novembra 2019.

Odpravljanje neenakosti v partnerskih državah

Sklepi Sveta

1. Svet z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se številne partnerske države še naprej soočajo s stopnjami neenakosti, ki so višje kot pred 30 leti ter ogrožajo trajnostni razvoj in izvajanje Agende 2030. Zaveda se, da je narava neenakosti večdimenzionalna, ki vključuje gospodarske, socialne, politične in okoljske vidike ter zahteva nujno pozornost.
2. Svet ugotavlja, da je neenakost glavna ovira za izkoreninjenje revščine in trajnostno gospodarsko rast. Ogrozi lahko demokracijo, socialno kohezijo in vključevanje ter odpornost in stabilnost. Neenakost lahko tudi pospeši degradacijo okolja, podnebne spremembe in prisilno razseljevanje ter prispeva k nedovoljenim migracijam. Svet je zaskrbljen, ker podnebne spremembe in degradacija okolja zmanjšujejo sposobnost držav, da dosežejo trajnostni razvoj, trajnostno ravnanje z naravnimi viri ter izkoreninijo revščino in neenakost v različnih oblikah.
3. Svet opozarja, da je Agenda 2030 priložnost za pozitivne spremembe. Nadalje opozarja na cilj trajnostnega razvoja 10 „Zmanjšanje neenakosti v državah in med njimi“ ter dejstvo, da je odpravljanje neenakosti poudarjeno v celotni Agendi 2030, saj lahko pospeši napredek pri doseganju več drugih ciljev, vključno s ciljem trajnostnega razvoja 1 „Odprava vseh oblik revščine povsod po svetu“, in je bistvenega pomena za izpolnitev zaveze, da ne bo nihče zapostavljen in da se pomoč najprej nudi najšibkejšim.
4. Svet ponovno poudarja, da je odprava neenakosti notranja in zunanja prednostna naloga Evropske unije ter da sta enakost in solidarnost med vrednotami in načeli, na katerih temeljita Evropska unija in njeno zunanje delovanje, kakor je določeno v Pogodbah. V globalni strategiji za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije je poudarjena zaveza za boj proti revščini in neenakosti, v Evropskem soglasju o razvoju iz leta 2017 pa sta izkoreninjenje revščine ter boj proti diskriminaciji in neenakosti določena za prednostno nalogo razvojne politike EU.

5. Svet opozarja na svoje sklepe z dne 8. julija 2019 z naslovom „Podpora ciljem trajnostnega razvoja po svetu“¹, v katerih pozdravlja zlasti okrepljena prizadevanja EU in držav članic, da bi dosegli osebe, ki živijo v skrajni revščini, in se spopadli z vsemi oblikami neenakosti, skladno z načelom, da nihče ne bo zapostavljen, ter preprečili, da bi se neenakost prenašala iz ene generacije v drugo.
6. Svet pozdravlja delovni dokument služb Komisije z naslovom „Izvajanje novega Evropskega soglasja o razvoju – Odpravljanje neenakosti v partnerskih državah“ kot dragocen prispevek k razmisleku o tem, kako bi zmanjšanje neenakosti nadalje vključili v razvojno sodelovanje EU v skladu s Soglasjem, v katerem so EU in njene države članice pozvane, naj okrepijo svoja orodja in pristope, da bi bile učinkovitejše pri odpravljanju neenakosti in da bi zmanjšanje neenakosti vključile v svoje razvojno sodelovanje.
7. Svet prav tako pozdravlja srečanje Političnega foruma ZN na visoki ravni za trajnostni razvoj, ki je potekal julija 2019 in na katerem je bil cilj trajnostnega razvoja 10 med cilji, ki so bili pregledani, in se seznanja z ugotovitvami iz poročila ZN o ciljih trajnostnega razvoja za leto 2019, v katerem je ugotovljeno, da je vedno večja neenakost med državami in znotraj njih še vedno zaskrbljujoča. Seznanja se tudi z nedavno objavljenim poročilom o globalnem trajnostnem razvoju, v katerem je poudarjeno, da cilji trajnostnega razvoja ne bodo doseženi, če neenakost ne bo obravnavana v okviru mednarodnega razvoja.
8. Svet ponovno poudarja, da so za opolnomočenje in podporo ljudem v ranljivem položaju ključnega pomena človekove pravice, dobro upravljanje in pravna država, ki so najboljši temelj za miroljubne in vključujoče družbe. Priznava tudi pomembno vlogo civilne družbe kot gonilne sile sprememb. Poudarja, da je bistveno omogočanje izvajanja demokratičnih procesov, v okviru katerih se lahko tudi preprečujejo in obvladujejo konflikti ter omogoča stabilna in miroljubna družba.

¹ Dok. 10997/19

9. Diskriminacijo zaradi neenakosti je treba obravnavati celovito in v vseh oblikah, med drugim na podlagi narodnosti, spola, starosti, invalidnosti, vere ali prepričanja, spolne usmerjenosti in spolne identitete. Obravnavati je treba tudi diskriminatorne zakone in pravila. Da bi izpolnili cilj trajnostnega razvoja 5 in vzpostavili enakost spolov, bi bilo treba doseči napredek na področju pravic žensk in deklet ter krepitev njihove vloge.
10. Svet ponovno poudarja pomen usklajenosti politike za razvoj pri doseganju ciljev trajnostnega razvoja in zmanjševanju neenakosti. Priznava tudi dodano vrednost usklajenosti politike za razvoj kot pomemben prispevek k širšemu cilju usklajenosti politike za trajnostni razvoj. Stabilni mehanizmi in orodja za usklajevanje, kot je politika Komisije za boljše pravno urejanje, so na ravni EU in držav članic še naprej bistveni za nadzor politik in učinkovito usklajevanje politike za razvoj v okviru izvajanja Agende 2030 s strani EU in zmanjšanja neenakosti. Zagotoviti bi bilo treba tudi okrepljen dialog z različnimi zainteresiranimi stranmi, kot so lokalni in regionalni organi, civilna družba, zasebni sektor in mednarodne organizacije.
11. Svet se seznaja s precejšnjim napredkom, ki ga je EU dosegla na področju razvojnega sodelovanja pri obravnavanju dejavnikov neenakosti v partnerskih državah, in sicer s politikami in ukrepi na zadevnih področjih.
12. Svet poudarja, da je treba še naprej obravnavati dejavnike neenakosti v partnerskih državah v okviru razvojnega sodelovanja EU in držav članic, zlasti s povečanjem vpliva obstoječih politik in ukrepov ter z razvojem novih pristopov, med drugim s:
 - a) krepitevijo izvajanja pristopa k razvojnemu sodelovanju, ki temelji na pravicah;
 - b) spodbujanjem enakosti spolov s krepitevijo izvajanja akcijskega načrta EU za enakost spolov (2016–2020) in drugih ustreznih politik EU;

- c) spodbujanjem demokracije, človekovih pravic in pravne države s krepitvijo izvajanja akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo (2015–2019), vključno z zavezanostjo podpora odzivnemu, participativnemu in reprezentativnemu odločanju ter večji osredotočenosti na ekonomske, socialne in kulturne pravice v njeni zunanji politiki;
- d) okrepljenimi naložbami v človekov razvoj, zlasti v zdravje ter vključujoče in dostopno kakovostno izobraževanje za vse, vključno z osnovnim izobraževanjem, poklicnim izobraževanjem in usposabljanjem ter visokošolskim izobraževanjem, pri čemer se spodbujajo medsektorski pristopi za čim večjo učinkovitost teh naložb;
- e) spodbujanjem vključujočih in trajnostnih vzorcev rasti, ki imajo pozitiven učinek na raven spodnjih 40 % porazdelitve dohodka, in sicer s fiskalnimi ukrepi in ukrepi za trg dela, vključno s plačno politiko in zaposlovanjem domačih virov, ob hkratnem preprečevanju obstoječih neenakosti;
- f) podpiranjem trajnostnih in univerzalnih sistemov socialne zaščite, zagotavljanjem splošnega dostopa do osnovnih storitev in podpiranjem inovativnih socialnih praks;
- g) podpiranjem ustvarjanja dostojnih delovnih mest, zlasti za mlade in tiste, ki živijo v revščini in delajo v neformalnem sektorju, in polne zaposlenosti žensk;
- h) pospeševanjem trajnostnih naložb in sodelovanja z zasebnim sektorjem, vključno z mikro, malimi in srednjimi podjetji; spodbujanjem zasebnega sektorja, da bi prispeval k izvajanju ciljev trajnostnega razvoja prek vključujočih tržnih partnerstev, naložb in poslovnih modelov v skladu z mednarodno dogovorjenimi načeli odgovornega poslovnega ravnanja;
- i) krepitvijo ukrepov za blažitev posledic podnebnih sprememb, povečanje zmogljivosti skupnosti za prilagajanje na njihove učinke, krepitev odpornosti in zaščito biotske raznovrstnosti ter trajnostno upravljanje naravnih virov;
- j) izkoriščanjem pozitivnih učinkov digitalizacije, povezljivosti in tehnoloških sprememb ter vlaganjem v infrastrukturo, znanstvene raziskave in inovacije na način, ki krepi vključevanje.

13. Svet meni, da bi morale EU in njene države članice zmanjšanje neenakosti vključiti v programski in projektni cikel, pri čemer naj bi kazalnike neenakosti še intenzivneje vključile v analize razmer v posameznih državah in razvoj programov pomoči tem državam, med drugim s predhodno oceno učinkov in kazalnikov neenakosti v programih in projektih, kjer je to izvedljivo.
14. Svet poudarja, kako pomembno je, da EU in države članice še naprej okrepljeno sodelujejo, na primer pri izvajanju skupnih pristopov na ravni držav, kjer je to ustrezno, da bi zmanjšale neenakosti v partnerskih državah. Poudarja tudi pomen okrepljenih partnerstev z mednarodnimi partnerji, zasebnim sektorjem, akademskimi krogi, civilno družbo in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi. V zvezi s tem priznava pobudo G7 „Spol v središču“ pri odpravljanju neenakosti med ženskami in moškimi.
15. Svet poudarja, da mora biti ukrepanje prilagojeno obravnavi specifičnih izzivov in edinstveni dinamiki neenakosti v partnerskih državah. V zvezi s tem ugotavlja, da ima uradna razvojna pomoč v državah z nizkimi dohodki, ki se soočajo z visoko stopnjo revščine in neenakosti, še naprej pomembno vlogo pri oblikovanju in izvajanju politik za zmanjševanje neenakosti. Ukrepanje na področju politike za odpravljanje neenakosti v državah s srednje visokimi dohodki, od katerih jih ima več še vedno veliko število ljudi, ki živijo v revščini in se pogosto soočajo z zelo visokimi ravni neenakosti in socialne izključenosti, vključuje zlasti orodja, kot so politični dialog, izmenjava znanja in izkušenj ter tehnična pomoč, Svet pa v zvezi s tem opozarja tudi na sodelovanje z naprednejšimi državami v razvoju v skladu s Soglasjem.
16. Svet nadalje poudarja, da je treba izboljšati podatke in znanje, med drugim z zbiranjem razčlenjenih podatkov, tudi glede žensk, otrok in mladih, invalidov in drugih ljudi, ki živijo v marginaliziranih skupnostih in v ranljivem položaju, ter izboljšati s tem povezane institucionalne zmogljivosti.
17. Svet meni, da bi morale EU in države članice pospešiti prizadevanja za izvajanje ukrepov EU v podporo zmanjšanju neenakosti v partnerskih državah in te vidike odražati v svoji politiki na področju razvojnega sodelovanja.